

Spm. nr. S 95

7) Til kulturministeren af:

Hjortnæs (S):

»Hvilke løsningsmuligheder kan ministeren anvise på de alvorlige økonomiske problemer, som nu truer med at tage livet af Købstadsmuseet Den Gamle By i Århus?«

Skriftlig begrundelse

Den Gamle By i Århus er en fondsejet institution, men uden fondskapital i ryggen. Museet har også en del udgifter, som andre tilsvarende museer ikke har.

I mange år drev man et museum uden væsentlige egenindtægter. I dag udgør entréindtægten ca. 3 mio. kr., og de samlede egenindtægter var på knap 5 mio. kr. i 1987. Der er ikke grund til at tro, at egenindtægten kan øges i den nærmeste fremtid.

Museets muligheder for at klare sig uden nedslidninger og serviceforringelser står og falder derfor med de offentlige tilskud.

Når henses til museets særlige turistattraktive værdi, er det af væsentlig betydning, at museet kan fastholde og udbygge sit aktivitetsniveau.

Hjortnæs (S):

Kulturministeren har skrevet i en avis, at der kun er begrænsede muligheder for at øge bevillingerne til kulturinstitutionerne, og at aktiviteterne må afpasses herefter.

Det er selvfølgelig et standpunkt, men der er vist heller ikke nogen, der har bedt ministeren om at øge bevillingerne til Den Gamle By. Ønsket er såmænd begrænset til at få fastholdt værdien af det nugældende tilskud. Det burde faktisk ikke være et urimeligt forlangende, og det burde ikke være umuligt at opfylde.

Set med de samfundsøkonomiske briller og set med de meget mørke valutabriller er Den Gamle By jo en god forretning, som man snare bør investere i end skære ned på. Jeg håber derfor meget, at ministeren har et positivt og konstruktivt svar til Den Gamle By i dag.

Kulturministeren (Ole Vig Jensen):

Nu vil jeg foreløbig svare spørgeren, og indledningsvis kan det være naturligt at få præciseret, at Den Gamle Bys bevillingsmæssige sta-

tus er den, at museet fra staten modtager et årligt tilskud til driften, et tilskud, hvis størrelse naturligvis fastsættes på de årlige finanslove.

Hermed har museet samme stilling som f.eks. Det Danske Kunstindustrimuseum og De Danske Kongers Samling på Rosenborg. Som disse museer og i øvrigt en meget stor del af landets andre museer er Den Gamle By en selvejende institution, hvis drift hviler på egne indtægter og tilskud fra kommunale myndigheder.

Specielt for Den Gamle By er der den ordning, at staten og Århus Kommune hver dækker halvdelen af museets driftsudgifter efter fradrag af egne indtægter, og Den Gamle By har gennem årene fået sine bevillinger reguleret på samme måde som andre tilskudsinstitutioner under Kulturministeriet på baggrund af de udmeldte bevillingsrammer fra Finansministeriet.

Så sent som ved museumslovens revision i 1984 fik Den Gamle By endog en ekstraordinær forhøjelse af det statslige tilskud på 220.000 kr. årligt. Ved fastsættelse af museets tilskud for 1989 har museet fået samme behandling som andre tilskudsinstitutioner. Som følge af de i regeringen besluttede generelle besparelser på de statslige budgetter for 1989 har det således også været nødvendigt at reducere statstilskuddet til Den Gamle By med 3 pct., svarende til en reduktion på ca. 80.000 kr.

Jeg har imidlertid svært ved at forstå, at netop denne reduktion ud af et budget på ca. 10 mio. kr. skulle kunne få så alvorlige konsekvenser for museet, at der er tale om en trussel på livet, som anført i spørgsmålet.

Den Gamle By må som alle andre offentlige institutioner i disse år indstille sig på, som jeg har sagt tidligere, at bevillingsforøgelserne er begrænsede, og at aktiviteten må afpasses herefter.

Når man i begrundelsen for spørgsmålet specielt fremhæver museets turistattraktive værdi, så er jeg ganske enig heri, og spørgeren vil vide, at jeg nu har indbudt Erik Kjersgaard – og med ham gerne hans bestyrelse – til et møde i Kulturministeriet til en drøftelse af problemerne.

Hjortnæs (S):

Jeg fik desværre ikke det positive og konstruktive svar, som jeg efterlyste, og det beklager jeg.

Hvad handler dette egentlig om, hr. minister, sådan dybest set?